



Spindler Tibor, AOE-elnök

A „húsz-tizennyolc” sokkal több számunkra, mint a szakma gondolná...

megrendezték a magyar szakma első országos szakmai kiállítását, az Autó-DIGA kiállítást 1992. június 25-28-án Győrött. Ekkor még csak rácsodálkoztunk a szervizberendezések, szerszámok, műszerek jobbra ismeretlen világára, a kitarulkozó lehetőségekre, de sokan már akkor, a kezdetek kezdetén megkezdték a „felzárkózást”.

Az ország minden részéből érkezünk a szakmai rendezvényekre és segítettük egymást tapasztalatainkkal, információinkkal.

Ezzel párhuzamosan jelentkezett a szakma azon igénye, hogy alakuljon egy szervezet, mely összefogja a szakmát, és kezelni tudja annak problémáit. A szervező nagy csapat színvonalas, hiteles munkájával azt is elérte, hogy a minisztériumok, hatóságok is részt vegyenek a szakma rendezvényein.

Mit is jelent számunkra a húsz év?

Mindent, amit együtt átélünk és megoldottunk, a hozzánk forduló autótulajdonosok és szakmabéliek összefogásával értük el. Egymást önzetlen módon is segítve.

Manapság egyre inkább az internet világát éljük, és a szakma megfelejték az arról, hogy milyen nagy szerepe volt és van még mindig szakmánkban az írott információnak és az egymással való beszélgetésnek. Tapasztalható, hogy sajnos mind kevesebbet olvassunk. Érezhető a szakma évről évre növekvő érdektelensége, pedig nem szabad veszni hagynunk igazi, nagy hagyományú szakmai fórumainkat, köztük az Autó-DIGA-t!

Még mindig megvan az írott sajtó különleges értéke, szakmai varázsa, ezért fontos számunkra az Autótechnika újság hónapról hónapra való megjelenése! Csak remélni merem, hogy az elkövetkezendő húsz évre a felnövekvő, a szakmát művelő generációknak is utat fog mutatni az Autótechnika újság, és beteljesíti azt a szerepét hosszú éveken át, amiért a húsz évvel ezelőtti szakmai csapat útjára indította!

Mindenkinek, aki a húsz év alatt tulajdonában tudta, szerkesztette, szakmailag felügyelte az újságot, azt kívánom, hogy mindig meleg szívvel, jó érzéssel emlékezzen a múltra, a jövőre pedig sok ambíciót, kitartást és új lehetőségeket kívánok!

Kérem Önöket, akik megélték a szakmában az elmúlt húsz évet, hogy gondolják végig a megtett utat, emlékezzenek arra a nem kis teljesítményre, melyet együtt értünk el. Az idei Autó-DIGA-n kiállítás-történeti fotókat is láthatunk, bizonyára sokan lesznek, akik önmagukat is viszontláthatják. Kérem, látogassanak el a 19. Autó-DIGA kiállításra, és ha lehet, hozzák magukkal munkatársaikait, az új szakember-generációt!

Találkozunk és informálódjunk sikeres jövőnk érdekében!

tanárait, majd buszokra szállva elindultunk Bécsbe, Bécs környékére, hogy megnézzük, milyenek kell lennie egy jól működő autójavító vállalkozásnak. Az utazásból nem maradhatott ki a „shoppingolás” sem. Nagyon sok iparostársam nem győzte vásárolni a szerszámokat (célszerszámot), hogy hazaérve azonnal pénzre tudja váltani ezeket a hasznos utaknak a szerzeményeit és természetesen a látottakat, tanultakat.

A közvetlen információátadást szolgálta az áhíttal várt Szaki újság, melynek mutatványszáma 1991 elején jelent meg, az általunk nagyra becsült szakmai kiválóságok jóvoltából. Szinte az egész magyar autójavító-társadalom a postást lesve várta, hogy jöjjön az írott információ, és tudjunk olyan autót is javítani, melyről előtte szinte semmit sem tudtunk. Elindult egy olyan fejlődési folyamat, amely átsegítette a szakmát a mindenki számára nehéz, veszélyes időszakon. Mivel már újságunk volt, meg kellett teremteni a szakmának a tudásbázis helyszínét is, mely kötődött Győrhöz és természetesen az akkori Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolához is, a mai Széchenyi István Egyetemhez.

Azok a nagy tudású szaktanárok és a hozzájuk közelálló rendezvényszervezők, akik az élére álltak e tevékenységnek, sikeresen

A 19. Autó-DIGA-ra készülve több olyan dolog jutott eszembe az elmúlt húsz év történéseiből, mely arra készítetett, hogy e jubileumi év alkalmával megosszam szakmátsáimmal gondolataimat.

Kezdjük talán azzal, hogy a rendszerváltás meghozta az addig csak megtűrt magánvállalkozói autószerelő szakma felszabadulását, de egyben igen nehéz helyzetbe is hozta. Meg kellett tanulnunk a számunkra teljesen vagy részben ismeretlen technikai járművek javítását. Még emlékeimben él, hogy milyen nagy érték volt egy-egy autószerelő-mester számára egy olyan jó minőségű csavarhúzó, amely a sok Lada, Wartburg, Trabant megszakítócserejéhez elengedhetetlen volt. Most már a számítógép-vezérlésű diagnosztikai műszereké a világ, és ezt is tanulnunk, használnunk kell úgy, mint annak idején a csavarhúzót.

Kezdetben nagyon sok győri, soproni színvonalú autószerelő-tanácskozás úgy indult, hogy meghallgattuk szakmánk élen járó